Specyfikacja funkcjonalna $Projekt\ zespołowy$

Łukasz Knigawka Mateusz Smoliński 23 grudnia 2018

Spis treści

1	Wstęp teoretyczny 1.1 Słownik pojęć	
2	Funkcje programu	2
3	Opis interakcji użytkownika z programem	3
4	Sytuacje wyjątkowe	5
5	Zarvs testów akceptacyjnych	7

1 Wstęp teoretyczny

1.1 Słownik pojęć

Zapoznanie się z poniższymi pojęciami ułatwi zrozumienie dokumentu. Obszar – fragment terenu, na którym znajduje się tylko jeden punkt kluczowy Punkt kluczowy – punkt, według którego współrzędnych wyznaczane są obszary Obiekt – element terenu podlegający analizie Budynek mieszkalny – obiekt zawierający informację o liczbie jego mieszkańców

1.2 Założenia

- 1. Pod danymi współrzędnymi może znajdować się tylko jeden punkt kluczowy lub obiekt.
- 2. Każdy punkt kluczowy lub obiekt zajmuje dokładnie jedną jednostkę terenu.
- 3. Każdy obiekt musi znajdować się na co najmniej jednym obszarze. Znajduje się on na więcej niż jednym obszarze, gdy leży na granicy obszarów.

2 Funkcje programu

Program posiada trzy główne funkcje:

- 1. rysowanie planszy na podstawie danych z pliku,
- 2. modyfikowanie planszy za pomocą prostych narzędzi z paska-przybornika,
- 3. pokazywanie liczby mieszkańców oraz list obiektów na wybranym przez użytkownika obszarze.

Użytkownik otrzymuje powyższe główne funkcje dzięki poniższym funkcjom pomocniczym:

- wczytanie danych z pliku tekstowego,
- wczytanie grafiki tła,
- dodawanie lub usuwanie elementów konturu planszy,
- dodawanie lub usuwanie punktów kluczowych dzielących kontur na obszary,
- wypisywanie list z liczbą mieszkańców na danym obszarze,
- wypisywanie list obiektów dla danego obszaru,
- możliwość pogrupowania obiektów z tej listy,
- wyświetlenie pomocy informującej użytkownika o wszystkich funkcjach programu oraz o tym, jak należy ich używać,
- obsługa możliwych błędów oraz informowanie o ich rodzajach.

3 Opis interakcji użytkownika z programem

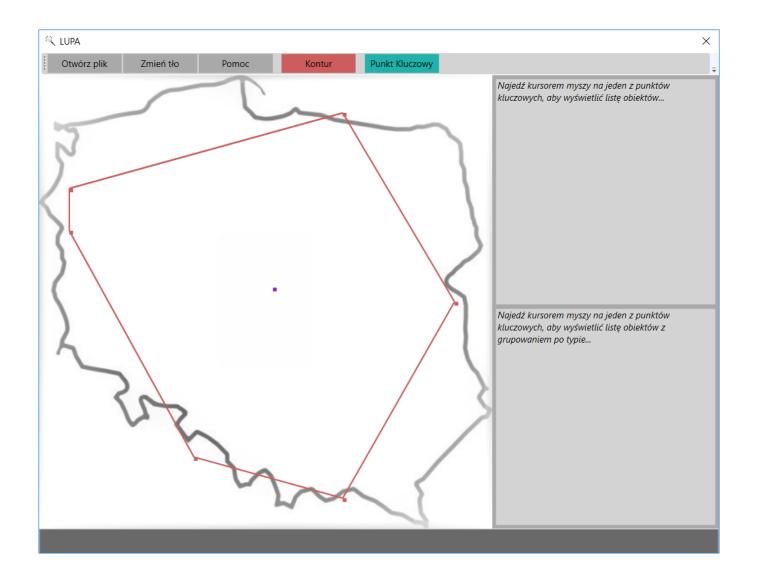
Na Rysunku 1 przedstawiono prototypowy wygląd okna głównego programu. W górnej części okna znajduje się pasek narzędzi, na którym umieszczono trzy szare przyciski. Kliknięcie pierwszego z nich otwiera eksplorator plików umożliwiający wybranie pliku tekstowego, z którego zostaną wczytane dane. Wybranie drugiego przycisku skutkuje otwarciem eksploratora umożliwiającego wybór pliku graficznego, który stanie się tłem dla planszy. Program oczekuje na plik graficzny w foramcie .png. Kliknięcie trzeciego z przycisków wywoła wyświetlenie w polach tekstowych, znajdujących się po prawej stronie mapy, instrukcji obsługi programu. Na pasku narzędzi umieszczonym na górze okna znajdują się także dwa kolorowe przyciski-przełaczniki. Tylko jeden z nich może być wybrany w danej chwili, domyślnie jest to przycisk-przełącznik oznaczony etykietą Kontur. W zależności od tego który z przycisków został wybrany, taki rodzaj elementu będzie dodawany na mapę po kliknięciu na niej lewym przyciskiem myszy. Element będzie dodany w miejscu w którym znajdował się kursor w momencie kliknięcia. Kliknięcie prawym przyciskiem myszy na punkt konturu lub punkt kluczowy usuwa dany punkt, o ile wybrany jest odpowiadający przycisk-przełącznik. Takie rozwiązanie ma na celu utrudnienie przypadkowego usunięcia punktu konturu, gdy intencją było usunięcie punktu kluczowego, i odwrotnie. Jeśli usunięto punkt konturu, program odbudowuje strukturę linii konturu tak, iż połączone zostają punkt poprzedzający i następujący względem usuniętego.

Poniżej, w centrum okna głównego, znajduje się mapa terenu, na której wyświetlane mogą być granice obszarów, kontury terenu, punkty kluczowe oraz obiekty.

Po prawej stronie mapy znajdują się dwa pola tekstowe. Pierwsze z nich, wraz z najechaniem na dowolny punkt kluczowy, ukazuje listę obiektów danego obszaru. Pole umiejscowione niżej, po najechaniu przez użytkownika kursorem myszy na dowolny punkt kluczowy, wyświetla listę obiektów znajdujących się w danym obszarze, z grupowaniem po typie. Te dwa pola tekstowe są także wykorzystywane przy wyświetlaniu pomocy.

W dolnej części okna głównego znajduje się pasek stanu, na którym wyświetlane są komunikaty o błędach. Gdy użytkownik najedzie na wybrany punkt kluczowy, na pasku stanu zostanie wyświetlona informacja o liczbie ludności danego obszaru.

Użytkownik ma możliwość dodawania i usuwania punktów konturu lub punktów kluczowych po załadowaniu planszy z pliku wejściowego. Jeśli przycisk-przełącznik *Kontur* jest aktywny, możliwe jest dodawanie dodatkowych punktów konturu. Aby funkcja ta była bardziej użyteczna i intuicyjna, po dodaniu konturu w dowolnym miejscu na mapie, dodany punkt zostaje połączony z dwoma najbliższymi mu punktami konturu.

Rysunek 1: Okno główne programu

Poniżej przedstawiono przykładowy plik wejściowy. Program oczekuje na plik tekstowy w formacie .txt.

- # Kontury terenu (wymienione w kolejnosci laczenia): Lp. x y
- 1. 0 0
- 2. 0 20
- 3. 20 30.5
- 4. 40 20
- 5. 40 0
- # Punkty kluczowe: Lp. x y Nazwa
- 1. 1 1 KOK Krawczyka
- 2. 1 19 KOK Kaczmarskiego
- 3. 30 10 KOK Lazarewicza
- # Definicje obiektow: Lp. Typ_obiektu (Nazwa_zmiennej Typ_zmiennej)*
- 1. SZKOLA Nazwa String X double Y double
- 2. DOM X double Y double $L_{MESZKANCOW}$ int
- 3. NIEDZWIEDZ X double Y double

```
# Obiekty: Typ_obiektu (zgodnie z definicja)
```

- 1. SZKOLA "Szkola robienia duzych pieniedzy" 4 1
- 2. DOM 4 3 100
- 3. DOM 4 17 120
- 4. DOM 4 18 80
- 5. NIEDZWIEDZ 20 20
- 6. NIEDZWIEDZ 40 1
- 7. NIEDZWIEDZ 39 1
- 8. NIEDZWIEDZ 39 2

Strukturę pliku wejściowego można podzielić na 4 sekcje, gdzie każda zaczyna się od niezmiennej linii komentarza, rozpoczynającej się od znaku #.

W pierwszej części pliku wejściowego znajdują się informacje o umiejscowieniu punktów konturu na mapie. Kontur składa się z punktów konturu oraz linii konturu łączących podane punkty, przy czym istnieją połączenia pomiędzy punktami o kolejnych indeksach oraz pomiędzy punktem o pierwszym i ostatnim indeksie.

W kolejnej części pliku wejściowego należy opisać punkty kluczowe. Opis punktu kluczowego znajduje się w jednej linii i zawiera: indeks punktu kluczowego, jego położenie w poziomie, położenie w pionie oraz nazwę. Nazwa punktu kluczowego może składać się z więcej niż jednego słowa.

W trzeciej części pliku wejściowego znajdują się tak zwane definicje obiektów. W tym miejscu użytkownik informuje, jakiego rodzaju elementy chciałby móc umieścić na mapie. Definicja jednego typu obiektu zajmuje jedną linię w pliku wejściowym. Linia ta zaczyna się od indeksu definicji, po którym należy podać nazwę tworzonego typu. Każda właściwość w definicji składa się z dwóch elementów: nazwy oraz typu danej właściwości. Możliwe do wybrania typy to int, double oraz string. Po nazwie znajdują się co najmniej dwie właściwości obiektu - jego położenie w poziomie i pionie, którym odpowiadają nazwy właściwości kolejno X oraz Y. Wartości położenia w dowolnym kierunku muszą być typu double. Jeżeli tworzony obiekt ma być traktowany jako obiekt mieszkalny, musi on posiadać właściwość o nazwie $L_MIESZKANCOW$ typu int. Co ważne, prawidłowo sformatowany plik wejściowy musi zawierać definicje obiektów o nazwach: SZKOLA, DOM oraz NIEDZWIEDZ. Deklaracje te zostały umieszczone w przykładowym pliku wejściowym.

W ostatniej części struktury pliku wejściowego należy umieścić opisy obiektów, które mają znaleźć się na mapie. Obiekty te powinny odpowiadać deklaracjom obiektów znajdujących się w poprzednim elemencie struktury. Można oczywiście tworzyć wiele obiektów danego typu, zadeklarowanego w poprzedniej części pliku wejściowego. Linia w tej części powinna składać się z indeksu, nazwy rodzaju obiektu tworzonego w danej linii oraz wartości kolejnych właściwości obiektu. Kolejność podawania wartości musi być zgodna z kolejnością uprzednio ustaloną w definicji obiektu. W przypadku podawania wartości odpowiadającej ciągowi znaków, czyli gdy według definicji obiektu wartość danej właściwości jest typu string, należy umieścić ją w dwóch górnych cudzysłowach.

4 Sytuacje wyjątkowe

Jednym z najważniejszych aspektów programu jest obsługa sytuacji wyjątkowych i błędów. Mogą być one związane z niepoprawnym podaniem danych przez użytkownika, podaniem danych nieobsługiwanych przez program lub próbą podjęcia niewłaściwych czynności. Poniżej znajduje się lista sytuacji wyjątkowych przewidzianych w tym projekcie, wraz ze sposobem, w jaki program reaguje na te zdarzenia. Wyświetlane komunikaty trafią na pasek stanu, znajdujący się na dole okna głównego programu. Jeśli komunikaty będą dotyczyły błędnie sforma-

towanego pliku wejściowego, w miarę możliwości zostanie podana linia wystąpienia problemu. Zakładamy przy tym, że pierwsza linia pliku wejściowego ma indeks 1.

- 1. Sytuacje związane z tekstowym plikiem wejściowym:
 - gdy użytkownik wskaże na nieistniejący plik, program wyświetli komunikat z informacją o nieodnalezieniu żądanego pliku,
 - gdy plik będzie pusty lub nie będzie złożony z czterech części oddzielonych liniami rozpoczynającymi się znakiem #, program wyświetli komunikat o niewłaściwej strukturze pliku wejściowego,
 - gdy plik wejściowy będzie zawierać linię przechowującą zbyt mało argumentów, lub gdy jeden z tych argumentów będzie niepoprawnie podany (np. argument, który miał być liczbą będzie zawierać literę, lub zawiera ujemną wartość), program wyświetli komunikat o błędzie odczytywania linii wraz z podaniem numeru danej linii,
 - gdy jeden z parametrów x, y będzie wykraczać poza ustalony maksymalny rozmiar mapy (600x600 pikseli), program wyświetli komunikat z informacją przekroczeniu limitu rozmiaru w danej linii,
 - gdy w deklaracji konturów wystąpią przynajmniej dwie przecinające się linie, program wyświetli komunikat o przecinaniu się linii konturowych,
 - gdy przy deklaracji punktów kluczowych przynajmniej jeden z nich znajduje się poza
 granicami wyznaczonymi wcześniej jako kontury planszy, program wyświetli komunikat z informacją o niewłaściwym punkcie kluczowym wraz z podaniem numeru
 danej linii,
 - gdy w deklaracji obiektów nie będą znajdować się trzy obowiązkowe typy obiektów –
 dom, szkoła oraz niedźwiedź, program wyświetli komunikat o braku obowiązkowych
 deklaracji obiektów,
 - gdy w linii zawierającej deklarację obiektu nie zostanie rozpoznany typ parametru obiektu, zostanie wyświetlony komunikat o nierozpoznaniu typu parametru wraz z podaniem linii, w której wystąpił problem,
 - gdy w linii zawierającej deklarację obiektu nie zostanie umieszczona informacja o
 położeniu obiektu na mapie, program wyświetli komunikat o konieczności podania
 informacji o położeniu obiektu,
 - gdy w ostatniej części pliku, zawierającej listę obiektów znajdzie się obiekt o niezadeklarowanym wcześniej typie, program wyświetli komunikat o nieznanym typie obiektu w danej linii,
 - gdy na liście obiektów zostanie umieszczony obiekt nieposiadający informacji o swoim położeniu (czy to w pionie, poziomie, czy w obu kierunkach), zostanie wyświetlony komunikat o nieznanym położeniu obiektu,
 - gdy na liście obiektów zostanie umieszczony obiekt znajdujący się poza granicami wyznaczonymi przez kontur mapy, zostanie wyświetlony komunikat o niewłaściwym obiekcie w danej linii.
- 2. Sytuacje związane z interakcją z programem
 - gdy nie uda się otworzyć pliku graficznego, wyświetlone zostanie okno dialogowe z informacją o nieudanej próbie otwarcia pliku graficznego,
 - gdy użytkownik próbuje dodać punkt kluczowy poza konturem planszy, program wyświetli komunikat o niemożliwości dodania punktu w tym miejscu.

5 Zarys testów akceptacyjnych

Test akceptacyjne zostaną przeprowadzone bez użycia zewnętrznych narzędzi. Ich celem będzie uruchomienie i sprawdzenie poprawności działania programu dla różnych danych wejściowych oraz różnych sposobów interakcji z programem.

Pierwsze testy akceptacyjne będą polegać na uruchomieniu programu z różnymi, poprawnie przygotowanymi zestawami danych. W szczególności przeprowadzone zostaną testy z zastosowaniem plików:

- z niewielką ilością punktów granicznych (mniej niż 5 elementów konturu),
- z dużą ilością punktów granicznych (więcej niż 20 elementów konturu),
- bez deklaracji dodatkowych typów obiektów,
- z deklaracjami dodatkowych typów obiektów.

Przeprowadzone zostaną także testy mające na celu sprawdzenie odporności programu na błędne dane wejściowe. W tej części program zostanie sprawdzony pod kątem plików:

- z błędnie zapisanymi danymi, omówionymi w sytuacjach wyjątkowych,
- zawierających kontury z przecinającymi się liniami,
- o rozmiarze planszy przekraczającym górny limit
- niezawierających żadnych punktów,
- próbujących umieścić punkty kluczowe lub obiekty poza granicami planszy.

W trakcie trwania programu sprawdzone zostaną także próby wpisania niepoprawnych danych przy dodawaniu obiektów oraz prób ręcznego dodania punktów kluczowych poza granicami planszy.